

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

РОБІТНИЧА ДЕЛЕГАЦІЯ ЗІ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ ДО С.Р.С.Р.

Десятки ріжних трейд-юніонних та політичних робітничих організацій що року відіудють Радянський Союз. Одиноким робітничим в світі, що до чого часу не посилало ще своєї делегації до Радянського Союзу є Америкаське.

Одиноким, як зачуваємо, при кінці серпня виїде зі Злучених Держав до Радянського Союзу делегація від американських трейд-юніонів. Не буде вона побрана до трейд-юніонних делегацій інших країн, бо ніхто її не вибирає, ніхто за неї й ні вона за нікого й ні перед ким не відповідає.

Складаю самі делегації це не проголошено, але згадується, що головою делегації буде президент одного з великих залізничодорожних браунтв, а решта членів складатимуться з видатних урядників ріжних трейд-юніонів з Американської Федерації Праці й з поза неї.

Де делегація не є у ніякій конфлікті з ухвалою останньої конвенції Американської Федерації Праці — не вислати делегації до С.Р.С.Р. на рахунок А.Ф.П. Ця делегація вибирається з власної ініціативи й власним коштом.

Де делегація відіає Італію, де буде студіювати положення робітництва в царстві фашизму, огляне Європу і поїде до Радянського Союзу. З чого виходить, що головою метою подорожі делегації є такий Радянський Союз. І лідери Американської Федерації Праці вже бояться червоної небезпеки, вже вони бояться, щоб більшовики не заагитували там цих високих урядників американських трейд-юніонів.

А з другого — й справді що це за якась самозванча делегація, що так цурається своєї залежності від трейд-юніонів й каже, що їде вона з власної ініціативи? Президенти й вищі юніонні урядники й нараз незалежність, власна ініціатива?

Зрештою всі ці застереження з обох боків цілком зрозумілі. Якщо делегація верне й дасть прихильний Радянському Союзові звіт, тоді від неї відкрестяться всі царки з Американської Федерації Праці, мовляв, це собі саміініціативники. Якщо вона дасть свій любий серцю Гріна, тоді нічого не буде стояти Американській Федерації Праці на перешкоді, щоб дати йому своє трейд-юніонне благословення.

КРОВАВА РОСПРАВА НАД РОБІТНИКАМИ В ПРАЗІ.

Є на світі хоч невеличка, але слава на цілий світ чеська демократія. Кажуть, що нема то як по чеську демократію. Вона має "славного батька" Масарика, великого гуманіста-соціаліста, досмертним президентом; вона має "славного" соціаліста-міністра закордонних справ Бенеша, якого сам Чемберлейн радиться у важних міжнародних справах; вона дає в себе гостинність всім російським і українським біогвардійським "ізбієним маладенцям"; вона, по просьбі українських народних діачів, взяла "під свою опіку" Підкарпатську Україну, щоб, коли приїде в Галичину українська влада, "віддати" її цю частину українській землі "цілу й невредиму".

Кажемо-ж, демократія — другої такої не знайдете. Правда, що часто тюрми цієї демократії цупко тримають в своїх мурах комуністів — але-ж чі тюрми не є гостинні для комуністів? Правда, на Підкарпатській Україні замикають українські школи, навіть церкви католізують Українцям, але-ж Українці в Чехії творять національну меншість. Національній меншістю для того тільки існують, щоб їм все забороняти.

Але те, що сталося в Празі 10. червня зрівало остаточно маску і з цієї "славної", хоч і невеличкої, чеської демократії. Чеський уряд хоче наложити велике цло на довіз до Чехословаччини харчових продуктів, головню збіжжя. А це для працюючих мас означає голод, бо й так вони заробляють, щоб по людськи прожити. Проти цього цла повстав весь чеський пролетаріат. П'ятдесят тисяч робітників вкрили майдани Празі, щоб заборотувати проти цього цла. Збори відбулися в п'ятьох місцях зразу. В цій демонстрації взяли участь робітники ріжних політичних та релігійних переконань, бо всім їм однаково грозить відобрання куска хліба від уст.

Віча робітників були оточені тисніми кордоном поліції й жандармерії. І коли робітники почали мирно розходитися з віча, почався шалений напад на них кінної й пішої поліції, яка з витягненими шаблями і револьверами кинулася на робітників, заперши перед ними ринок, на якому відбувалося віче. Почалося страшне безголове, як пише "Карпатська Правда", поліційне дико били безборонну масу, на землі валялися ранені, лежала подерта одіж, чути було страшні крики жінок і дітей. Прийшовши до пам'яті, робітники почали оборонятися. В поліцію полетів камінний дощ. Поліція дофнулася назад, але її місце заняв відділ озброєних фашистів, які почали стріляти в робітників. Брук ринку зачервонів від робітничої крові. Поліція також придушила до фашистів і дала салву в робітничу гущу. Пало багато жертв. Один з лікарів відмовився перезавати рану робітничій — й лишив її непритомну лежати на бруку.

Так закінчився протест робітників проти підвищення цла на хліб. Пішли боронити хліба, а дістали кулі. Так само, як у Стрию, Люблині чи у Варшаві. Ось вам і слава чеська демократія і гуманіст-президент "батько" Масарик.

Знаю, а не демократія. Демократія існує так довго, доки робітник покійно гне спину й позволяє буржуазії здирати з себе по сім шкір. Коли-ж робітник заговорить про себе, як про людину, що має право на життя, як і кожна інша двонога істота, тоді демократія зникає, а на сцену виходять поліція, жандарми, фашисти.

ЧОМУ ЗБИРАЄМО ПРЕСОВИЙ ФОНД.

Ніде дійсно робітничі газети не можуть вжити з самих передплат. Та й взагалі не знаємо, чи є де на світі газета, що вижила-б на рахунок самих передплат.

Візьміть найбільшу щоденну буржуазну газету, що виходить на 50 сторін, а подивіться, скільки в ній матеріалу, а скільки добре платних оголошень. Оголошення ріжних величезних фірм, великі, на цілі шпальти оголошення. Ці оголошення солоно плачені, бо чим більший тираж газети, тим більше платять за оголошення.

Ними то переважно й тримаються буржуазні газети. Робітничі газети цього не мають. І тираж її малий, щоб вжити з передплат і оголошень нема. Та й передплатні робітничі газети платять не тоді, коли приходять речинеш платити, а тоді, коли в робітника гроші є.

Тому приходиться збирати пресовий фонд, улаштувати кампанії, стадо відкачувати до робітників, щоб не забували, допомагати й поширювати свою пресу.

Часто наша редакція отримує листи від фермерів і робітників з просьбою не спиняти ні газети, хоч передплата вже скінчилася. Нема ані цента в чоловіка за душею, а газету читати хочеться, бо вона є одиноким розрадою, одиноким товаришом в тяжкому положенні.

Ось тов. Іван Козиняк, фермер з Лібава, Ман., пише: "Колісь, як я був ще робітником, то все такі мав змогу заплатити за газету й журнал, а відколи осів на фармі, то вже й за газету не маю чим заплатити. Я мушу скласти ширшу по-

бачити: фабрики, школи, шпитали, організації, в'язниці і т. д. Минулого року в місяці серпні Московсько-Ленінградський і Центральний Комітет нашого Союзу запросив делегації робітничої молоді з капіталістичних країн відвідати нашу країну. Нас відвідали вже такі делегації з Німеччини, Австрії, Франції, Бельгії та Чехословаччини. Ми не ховали від них ні наших досягнень, ні наших нестатків, які все ще є великі.

Молоді робітники Радянського Союзу приважують велику вагу до висилки таких делегацій з капіталістичних країн до нашої країни. Ці делегації несуть правдиву відомість до молодих робітників світа про Радянський Союз.

Згідно з рішенням VII Конгресу Ленінського Комуністичного Союзу Молоді Радянського Союзу і в імені 1,700,000 молодих робітників і селян, зорганізованих в його рядах, ми це раз запрошуємо вас, наші товариші, вислати делегації молодих робітників до нашої країни.

Вибирайте їх у фабриках і варстатах, на конференціях робітничої молоді і в робітничих організаціях. Хай вони будуть людьми ріжних політичних нахилів, якщо вони є правдивими представниками великої частини молодих робітників, якщо вони дійсно хочуть добре простудіювати наше життя й нашу боротьбу, то ми радо їх вітаємо.

Робітничі молоді Радянського Союзу приймає їх як почесних гостей, як братів по праці і класі.

Ми зі своєї сторони також бажаємо вислати делегації молодих робітників з фабрик і варстатів нашої країни, щоб побачили життя, працю й боротьбу молодих пролетарів у

буржуазних державах. Зміцніть близьку приязнь між робітничою і селянською молоддю Радянського Союзу з такою-ж молоддю в капіталістичних країнах!

В імені VII Конгресу Ленінського Комуністичного Союзу Молоді Радянського Союзу

Центральний Комітет І.К.С.М.Р.С.

Дорогі Товариші! Ми вирішили встановити фонд, який буде відомий як фонд для агітаційно-пропагандової праці.

Наші фінансові ресурси не є такі, щоб дозволили нам всю працю в цьому напрямі виконувати, яку ми бажали-б виконати. Ми мусили припинити працю товариша, котрий був стало зайнятий завідуванням агітаційно-пропагандовим департаментом партії. Зробили ми це не тому, що уважали цю працю непотрібною, але тому, що не було грошей на видавання літератури і летючок, які ми бажали-б видавати.

Майже кожний важніший центр бажав-би частих відвізів промови або організатора. Ми маємо домагання від них, щоб вислати їм товаришів, але заспокоїти ці домагання ми ніяк не можемо. Ми також переконані, що перелетні звіти організаторів і пропагандистів не приносять нам таких результатів, які викрупували-б витрачені на них гроші. Замість цих перелетних звіток треба більше праці в місцях.

Це значить, що ми мусимо заставити місцевих товаришів до праці. Це теж значить, що ми мусимо достарчити їм тої праці. Нас часто запитують: "Яку роботу ми повинні провадити?" Менші групи здається почувають, немов би то вони нічого такого не робили, що виправдувало-б їх не існування. Вони виконують не менше праці, що й виконувало в старих відділах, але зараз недостаток цієї праці видніший.

Чого ми бажемо і мусимо мати, це більше літератури для поширення. Після реорганізації партії на основі груп, ми можемо систематично вкривати кожне містечко або місто нашою літературою.

Партія видала летючку в справі британського страйку і ми мусили рахувати за нього по два долари за тисячу копій. А головний офіс мусив заплатити за кожну таку тисячу копій по \$2.75 дол. З досвіду нам відомо, що коли партійні частини мають посылати за що не будь гроші, то вони частенько забувають про важливість самої справи, бо воно легше за-

ДО ВСІХ ЧАСТИН КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

бути, як післати готівку. Ми хочемо мати можливість посылати летючки до партійних частин, як-що не зовсім безплатно, то бодай за номінальну оплату.

Ми бажемо видати летючку в справі вирішення найвищого суду відносно пікетування, другу про сенат і його відкидання певного суспільного законодавства, третю в справі незалежності Канади і т. д.

Ми можемо це робити, товариші, і недалеко зйдемо, коли не будемо цього робити. Але ми потребуємо на це грошей. Партія знаходиться в тяжкому фінансовому становищі. На останньому засіданні Ц.В.К. під час дискусії над питанням видавання летючок, секретар повідомив, що ми вже зужили кілька соток доларів з тої суми, що зібрана дорогою конвенційного оподаткування, тоб-то з конвенційного фонду. А ми цього не можемо далі робити.

Тому ми бажемо встановити агітаційно-пропагандовий фонд. Як партія, ми потребуємо кілька малих памфлетів, що обговорювали-б канадійські справи, які можна-б продавати по п'ять або Десять центів. Партія мусить їх видати. Дотепер ми мусили спроважувати нашу літературу. Полишивши на боці самі видатки, ця література не цікавить так канадійських робітників, як цікавила-б їх наша власна.

Ми закликаємо, отже, всі партійні частини, щоб в місяці серпні устроїли всякі підприємства, пікніки, забави то-що, аби в цей спосіб призбирати грошей на цей фонд. В цій справі можна також звернутися до наших симпатиків, щоб вони теж допомогли. Ми потребуємо кілька тисяч доларів і ми повинні їх зібрати. Памятайте, що ці гроші будуть вжиті якраз на те, чого всі партійні частини бажать. Більше летючок, літератури, памфлетів для робітників. Перед нами важливі події. Правдоподібно скоро будуть вибори. Тому до праці. Приготуйте підприємства завчасу. Гроші на цей фонд можна прислати й перед серпнем.

Ц.В.К. Комуністичної Партії Канади. Дж. МакДоналд, головний секретар.

Всі газети на світі, буржуазні й робітничі, писали, що за конфіскацією кайзерівського майна в Німеччині було 14,889,703 голів, а проти конфіскації голів 542,311 голів; а "правдомовний" "Кан. Українець" з 23. червня дослужно ось як написав:

"Висладі голосовання над законопроектом такий: ПРОТИ конфіскації 14,889,703; ЗА конфіскацією 542,311. Отже монархіястично горю".

Шо монархіястично горю — це так, але не такою дурною, як "Кан. Українець".

Всі вище наведені факти кажуть самі за себе, що вірні українським патріотичним побожним газетам годі. На брехні вони ідуть, брехнею погакують... Тільки назад на брехні не вернутись.

Мають рацію українські патріотичні газети, коли кажуть, щоб не вірити ні їх газетам, ні їх "народним діячам", бо всі вони брехуни.

Мають рацію, "онести гад"!

Всі вище наведені факти кажуть самі за себе, що вірні українським патріотичним побожним газетам годі. На брехні вони ідуть, брехнею погакують... Тільки назад на брехні не вернутись.

Навіть український греко-православний митрополит Діонізій після радисну депешу до польського президента Мосціцького.

Чи й своему митрополитові "Укр. Голос" не повірить? Шо ви на це панове? Черкніть пару слів. Вашим-же таки читачам цікаво певно буде про це почути. Вони-ж часом платять вам за вашу брехню.

Ану, Рипинді, лещиніянта та інші шенята, будьте сміливими і напишіть їм хоч раз правду про Петлюру, про Назаруку, про радисні телеграми, про голосовання в Німеччині, про "Воркера".

Напишіть! Куркулєнко.

ЗБІРКА ТВОРІВ І. ФРАНКА. Ужгородська "Просвіта" видала з нагоди 10 річниці смерті Івана Франка збірник його віршів і оповідань. Чистий дохід з продажі цієї книжки призначений на устроєння свят І. Франка.

Колі-ж ми кажемо, що українським патріотично-побожним брехунам не можна вірити, бо брешуть вони, як мортві батюки в осени, то справді, чому ми маємо вірити "Америці" чи "Укр. Прапорові", що петлюрівці вислали радисну привітальну депешу до Пласудского, вітаючи його з приходом до влади?

В це ми віримо тому, що знаємо петлюрівців. Ці пішлють.

Чому, питає "У. Г." вірите Назарукові на слово? А чому, спитавемо ми, через цілий два роки розпинаєся "У. Голос" за Назаруку і не тільки сам йому вірив, але всі і вся кликав складати Назарукові долари і викидав "Укр. Роб. Вісті" за те, що вони кликали людей не вірити ні Назарукові, ні "Укр. Голосові", бо всі тисячі доларів пропадуть ні за ципову душу? Чому тоді "Укр. Голос" вірив Назарукові, а нині не вірить? А може "У. Г." і тоді не вірив Назарукові, але дурив людей, бо бачив, що можна присвататися до зелених?

Вияснить, панове, свою віру! "Укр. Голос" наводить багато голів преси про вбивство Петлюри, але забув зацитувати з "Укр. Прапора", органу Петлюри: "Петлюра до останніх хвилях не покидав своєї політичної концепції, а його найбільші прихильці саме перед смертю Петлюри привітали радисною депешою поворот Пласудского до влади".